

از متنها تاخت

سده پرورین بحی

از فرهنگ‌های معاصر افغانی همیشہ ایران

و جایگاه سنتی و بومی پیدا کرده است. زیرا طولانی ترین و قایع تشریحی و تفسیری را به زبان ساده و کوتاه بصورت فولکلور (فرهنگ عامیانه) از نسلی به نسلی انتقال داده بدون

اینکه حساسیت و عکس العملی در پی داشته باشد! قابل یاد آوری است که متلها و مثلهای در جریان فعل و افعالات اجتماعی و اجرای اعمال غیرمنتظره شکل گرفته و متناسب با

شرط اجتماعی پشتونه فرهنگی پیدا می‌کند.

از آنجاییکه وجود متلها و مثلهای گره خورده به چگونگی و قایع و خدای های انجام شده می‌باشد روح حاکم بر متل و مثل نیز تأثیر پذیر از شدت و ضعف مکانیزم و قایع انجام شده است.

به هر صورت نقش متلها و مثلهای در قالب ضرب المثل یک پدیده فرهنگی تاریخی است که گذشته ها را زنده و آینده هارا پرپار و حال را شیرین می‌سازد. دریک کلام فرنگ بدون مثل و مثل فرهنگ ایتر و مردم بدون مثل و مثل مردم بدون ارتباط به گذشته و تاریخ است.

بالاتر از همه وجود متلها و مثلهای این چنینی نشانه پویایی فرهنگ، شیرینی زبان، قدرت ادبیات، تاریخ کهن و همچنین گستردگی فعل و افعالات سیاسی اجتماعی است برای نمونه و مثال نمونه‌هایی از ضرب المثلهای کشور افغانستان را در حوزه زبان دری فارسی بی می‌گیریم.

از حافظه تاریخ و فرهنگ ملل دنیا پیداست که انسانها همواره با ضرب المثل ها و مثلهای سرو کار داشته است.

اینکه ضرب المثل و یا مثل چگونه شکل گرفته و برای اولین بار در کجا و توسط چه کسی و بالاتر کدام زمان بوجود آمده است دقیقاً مشخص نیست. عبارت دیگر دیدگاه و نظریات متفاوتی در این رابطه وجود دارد که وارد بحث آن نمی‌شویم. آنچه مهم است واقعیت اجتماعی آنهاست که در ابعاد مختلف سیاسی، فرهنگی، ادبی، هنری، کار برد عملی پیدا کرده است! و چه بسا که برای افاده یک مطلب مهم اجتماعی و یا دوره‌ای از دوره های اجتماعی سیاسی حتی فعل و افعالات قومی و یا قبیلوی اهمیت فرهنگی

شیدا از رنگش پیداست.

۱

چیزی که عیان است چه حاجت به بیان است!

۲

با قاشق میدهد بادسته اش داغ میکند!

۳

بار کج به منزل نمیرسد!

۴

افتو (آفتاب) به دو انگشت پت (پنهان) نمیشه!

۵

چاه کن آخرش به چاه است.

۶

صدای دهل از دور خوش است!

۷

از خانه سر کار تیل بچکد به چلو صاف بگیر!

۸

از خرس مو کندن!

۹

مار گزیده از ریسمان دراز می ترسد!

۱۰

رنگش بین حالش بپرس!

۱۱

بی می مست وبی سرکه ترش!

۱۲

کور یکبار عصای خودش را گم میکند!

۱۳

کاسه‌ی داغتر از آش!

۱۴

آشپز که چند تا شد دیگ یا شور میشود یا بینمک!

۱۵

سر توکیده کنیز را همه می بینند، دل پرخون بی بی را هیچکس!

۱۶

دود از کنده بالا میشود!

۱۷

جیر چیرک بام به بام، خاموشک کار تمام!*

۱۸

به یک گل بهار نمیشه!

۱۹

گلخن چی را آب گندیده بکار آید.

۲۰

دیر آید و خوش آید.

۲۱

اول حق خدا دوم حق همسایه!

۲۲

آسیاب اگر از باباهم است به نوبت است!

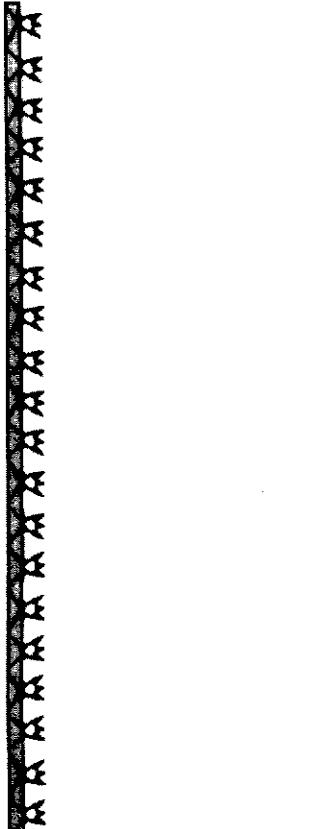
۲۳

جدایی که ضروریست بی وفایی نیست!

۲۴

سر لخک دروازه نشین که به تهمت گرفتار میشی!

۲۵

۲۶ مهمان را مهمان وار صاحب خانه را چرب تر!*

۲۷ سالی که نیکوست از بهارش پیداست!

۲۸ باجه که باجه را دید، سک کله پاچه را دید!

۲۹ مورچه چیست که کله پاچه اش باشد!

۳۰ بیل زن و شمشیر زن مساوی است!

۳۱ انگور خوب دانه میشه زن خوب بیوه!

۳۲ زمین نرم آبروی بیلدار!

۳۳ کاررا مصالح (ادویه) میکند لافش را ببی!

۳۴ چشم عاشق کور است!

۳۵ کور چه میخواهد! دودیده روشن!

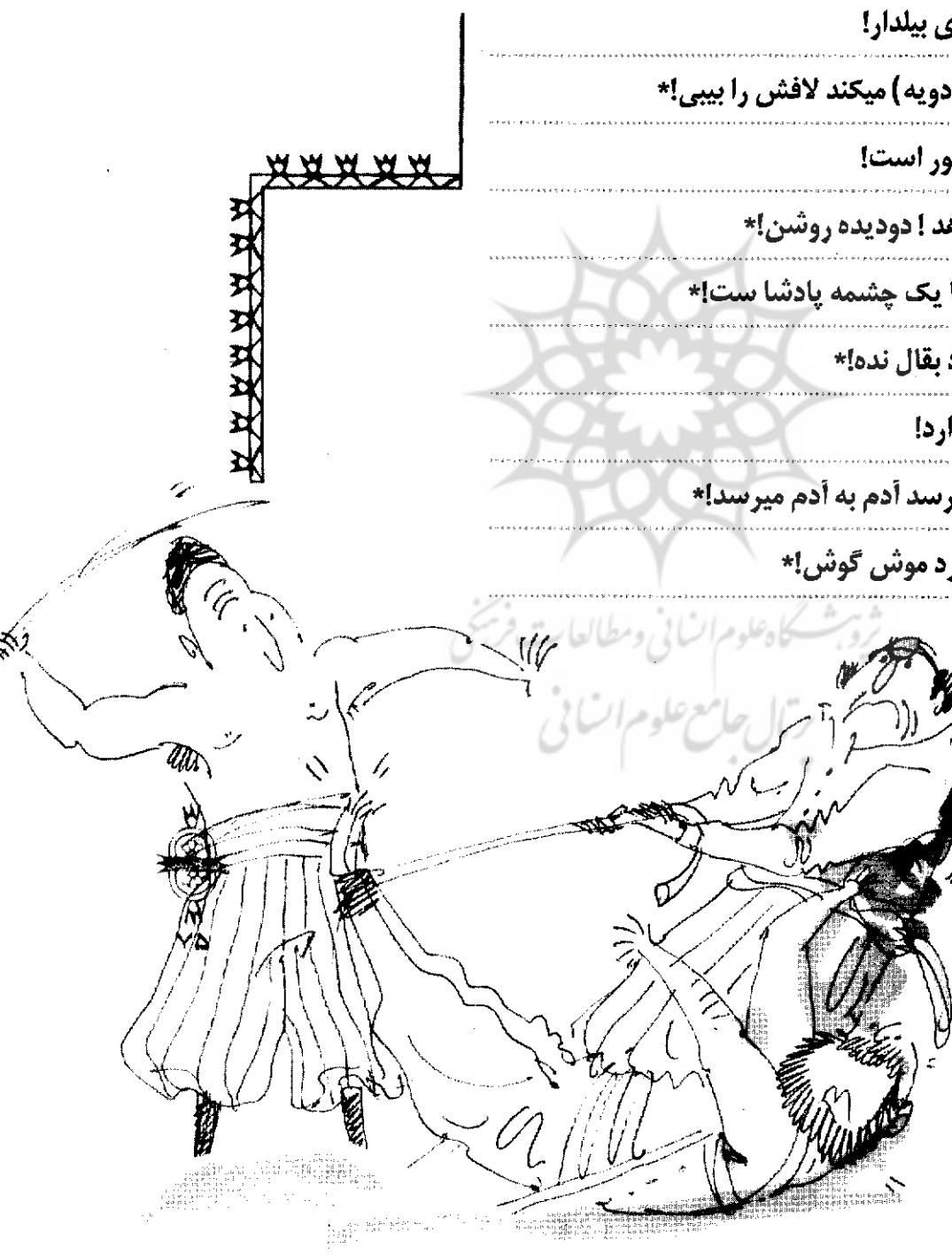
۳۶ در شهر کورها یک چشممه پادشا است!

۳۷ کم طولی را یاد بقال نده!

۳۸ دل به دل راه دارد!

۳۹ کوه به کوه نمیرسد آدم به آدم میرسد!

۴۰ دیوار موش دارد موش گوش!

- ۴۱ موش در غارش جا نمیشه جاررو را به دمش میبرد!*
- ۴۲ جای که سوزن نمیرود جوالدوze فشار میدهد!*
- ۴۳ مار گزیده را خواب میبرد، شکم گرسنه رانه!
- ۴۴ وقتی خروس آذان داد معلوم میشود ماکیان کیست!*
- ۴۵ مورچه که بال کشید زوالی اش می آید!
- ۴۶ خانه مورچه را شبینم طوفان است!
- ۴۷ تا شب نروی روز به جایی نرسی!*
- ۴۸ دیگ به دیگ میگه رویت سیاه!*
- ۴۹ سرشن بوی قورمه میدهد!*
- ۵۰ کوه هر قدر بلند باشد سرشن راه دارد!*
- ۵۱ آتش که در گرفت تر و خشک می سوزد!
- ۵۲ قمار را که باختی حریف را ازدست مده!
- ۵۳ بچه ها به بازی مادرا به قاضی!*
- ۵۴ هندو را گفتند: دولت زیاد گفت خود را نگهدار!*
- ۵۵ مرغ کور و آب شور!
- ۵۶ دستش به آلو نمیرسه میگه آلو ترشه!*
- ۵۷ مهمان ، مهمان را دیده ندارد، صاحب خانه هر دور!!
- ۵۸ نام رستم به از رستم!
- ۵۹ هرچه به دیگ باشد به کاسه می آید!
- ۶۰ دریک ده دوملک جا نمیشه!*
- ۶۱ تو بجنایی لبک، من میدانم گپت!
- ۶۲ خرسه یاد کن دانگه به دست بگیر!
- ۶۳ یک کشمش و چهل قلندر!
- ۶۴ کور که به نواسه اش میراث بدده!
- ۶۵ یک بام و دوهو!

۶۵

صدای خربه خاوندش نمیرسد!

۶۶

بازی بازی باریش بابه بازی!

۶۷

آب که از سر پرید چه یک متر چه صد مترا!

۶۸

قرض که از سر پرید مرغ پلو بزن!

۶۹

آب تا گلو بچه زیر پا!

۷۰

ملخک جستی، جستی آخر بدستی!

۷۱

خانه گرگ بدون استخوان نیست!

۷۲

لقدمه بوغمه میشه!*

۷۳

ربیمان را که از دو طرف بکشی آخرش پاره میشه!

۷۴

پول گرد بازار دراز!

۷۵

نیم قدش زیر زمین نیم قدش روی زمین!*

۷۶

از نو کیسه وام مخواه.

۷۷

با زنان رازت را مگو.

۷۸

آفتاب سرکوه است!

۷۹

به عووو سگ دریا مردار نمیشه!

۸۰

کور خود بینای مردم.

۸۱

در بیل ماس مایه کرده!*

۸۲

دویدن افتادن دارد!

۸۳

خربزه از خربزه رنگ میگیرد آدم از آدم پند!

۸۴

خواهی نشوی رسوا همنگ جماعت باش!

۸۵

بی بی از بیچادری به خانه نشسته!

۸۶

گوساله دومادره از بیشیری هلاک میشه!

۸۷

در سفره شان نان نیست در بام شان چندین تنور

۸۸

پایین نمی نشیند بالا هم جای نیست!*

۸۹

۹۱ خراز همه پایین تر آب خوردنش بالاتر!*

۹۲ کلال از کوزه شکسته آب می خورد!

۹۳ مادرش را بین دخترش را بگیر!

۹۴ چیزی که سر عام است سر ما هم است.

۹۵ شتر از تشنگی بمیرد یک زانو آب در شکمش است.

۹۶ چراغ ظالم تا نیم شب میسوزد.

۹۷ چراغی که بخانه بسوزد در مسجد حرام است!

۹۸ راه را مانده به چاه میرود!

۹۹ شاه می بخشد شاه قلی نه!

*فیلش یاد هندوستان کرد!

۱۰۰ نام از من کام از تو.

